Cites enigmàtiques de Lev Tolstoj - Leo Tolstoi

Autor:
Data de publicació: 16-04-2022

-La dona, amic meu, és un ésser que per més que l'estudiïs et resulta sempre nou.
–Levin.. Llavors val més no estudiar-la.
–No!.. Un sabi va dir que el plaer no s'aconsegueix en descobrir la veritat, sinó en l'esforç de buscar-la...
-Levin l'escoltava en silenci i, malgrat tots els seus esforços, no podia comprendre el que deia el seu amic

-La va mirar com un home podria mirar una flor destenyida que havia arrencat, on li resultava difícil rastrejar la bellesa que l'havia mogut a triar-la i arrencar-la...

Algunes frases sorprenents de Leo Tolstoi

Un 9 de setembre de 1828, va nàixer el novel·lista rus Leo Tolstoi , reconegut com un dels escriptors més importants de la literatura mundial, destaca per les seves obres més famoses, Guerra i pau i Ana Karénina.

Se'l coneix llavors com a novel·lista realista tot i que també va escriure contes, assajos i obres de teatre. Va ser alhora pensador i va voler participar en la vida social d'aquella època. La seva mort va arribar el 20 de novembre de 1910 amb una pneumònia.

Cites enigmàtiques de Leo Tolstoi

Abans de donar al poble.. sacerdots, soldats i mestres, seria oportú averiguar que no s'estigui morint de gana...

En el millor dels èxits, cal l'elogi o la lloança de les relacions més senzilles i amistoses, sense oblidar-les.. igual que el greix és necessari per poder mantenir les rodes girant.

Altres frases sorprenents

Un home és com una fracció que té com numerador.. allò que és en realitat,
i com denominador.. el que pensa de sí mateix.
És a dir.. com més gran sigui el denominador, menor serà el resultat de la fracció...

-La dona, amic meu, és un ésser que per més que l'estudiïs et resulta sempre nou.
–Levin.. Llavors val més no estudiar-la.
–No!.. Un savi va dir que el plaer no s'aconsegueix en descobrir la veritat, sinó en l'esforç de buscar-la...
-Levin, l'escoltava en silenci i, malgrat tots els seus esforços, no podia comprendre el que deia el seu amic...

-La va mirar com un home podria mirar una flor destenyida que havia arrencat, on li resultava difícil rastrejar la bellesa que l'havia mogut a triar-la i arrencar-la...

Un dels més arrelats i estesos prejudicis resideix en la creença que tot ser humà posseeix en propietat certes qualitats ben definides: que és bo o dolent, intel·ligent o ximplet, enèrgic o apàtic, i així successivament. Però la veritat és que l'ésser humà no està fet només d'una sola peça...

Oh moral! quan el cas és aquest: hi ha dues dones. Una d'elles es recolza en els seus drets, en nom dels quals t'exigeix ??un amor que no li pots concedir. L'altra es sacrifica.. t'ho dona tot i no et demana res a canvi. Què fer?, com procedir? És un drama terrible!

Penso que el món sencer està dividit en dues parts: una on és ella, on hi ha tota la felicitat, esperança, llum; l'altre on ella no hi és, on només hi ha abatiment i foscor...

Hi ha quelcom en l'esperit humà que sobreviurà i prevaldrà, una petita i brillant llum cremant al cor de l'home que no s'apagarà mai.. sense importar-li com de fosca sigui la resta del món...